

27. oktober 2020

Klage på vedtak om lisensfellingskvote på ulv innenfor ulvesonen, Fellessak 9-20

Foreningen Våre Rovdyr klager herved på vedtaket datert 08.10.2020 om lisensfellingskvote på ulv innenfor ulvesonen. Vedtaket er totalt uforsvarlig, uakseptabelt og uten et kunnskapsgrunnlag som et slikt vedtak krever. Vedtaket strider i tillegg med naturmangfoldloven §§ 1, 5, 9 og forutsetningene i begrunnelsen til § 18 første ledd bokstav c). Bernkonvensjonen brytes også, samt sannsynligheten for å oppnå bestandsmålet for ulv reduseres kraftig. Ulvesonen blir med dette vedtaket i praksis ubetydelig for forvaltningen og rovdyr har ikke lenger noe areal i Norge hvor de skal ha rett til å leve og strider derfor med den todelte målsettingen i rovviltforvaltningen. Behandlingen av dette vedtaket i rovviltnemnda er også sterkt kritikkverdig, hvor flere myter og feilaktige opplysninger får stå som sannheter.

Ulv som kritisk truet art

Vi ser oss igjen nødt til å minne om at ulven er kritisk truet på norsk rødliste. Vedtaket gjør på ingen måte rede for dette faktum og legger kun vekt på det politiske vedtatte bestandsmålet. Ulven i Norge er også truet av alvorlig grad av innavl, da det i altfor liten grad tillates at innvandrere fra andre regioner og land får innført nye gener i bestanden. Dette gjenspeiles i lisensfellingskvotene utenfor ulvesonen, hvor det i praksis er fellingstillatelse på ethvert enkeltindivid. Vedtaket bryter derfor med naturmangfoldloven § 1 om at naturens biologiske mangfold skal tas vare på nå og i fremtiden.

Vedtaket redegjør heller ikke for andre risikofaktorer som blant annet ulovlig jakt som store, fredede rovdyr blir utsatt for i Norge. Den omfattende ulovlige jakten bekreftes gjennom flere domfellelser. Lisensjakt er dermed ikke den eneste faktoren rovviltnemndene må ta hensyn til når det gjelder bestanden av kritisk truet ulv i Norge. Rovviltnemndenes medlems gjentakelser om at det finnes «mengder» av ulv i Russland har dermed absolutt ingen betydning for hvordan den norske bestanden skal og bør forvaltes. I rovviltnemndas

behandling av vedtaket ble det også en rekke ganger påpekt at ulven ikke er truet, dette er rene faktafeil som ikke bør aksepteres i et slikt fora.

Behandlingen i rovviltnemnda

Noe av det mest oppsiktsvekkende i dette vedtaket, i tillegg til selve kvoten, er behandlingen i rovviltnemndene. Som nevnt i innledningen ble det presentert utsagn som bl.a. at «ulven er ikke utrydningstruet» og «det finnes mange flere ulv enn det som er registrert». Dette er utsagn som man ser gang på gang i sosiale medier i useriøse kanaler, men det er ganske oppsiktsvekkende og foruroligende at dette blir sagt som sannheter innad i rovviltnemndene. Ulven er kategorisert som kritisk truet på norsk rødliste og såkalte «lokale sannheter» om at det finnes mye mer ulv enn det som er registrert, er bare påstander. Når dette får stå som sannheter innad i en rovviltnemnd og at vedtak blir basert på slike påstander, så kan vedtaket om kvotestørrelse på ingen måte få bli stående. Det er også bekymringsfullt at ikke sekretariatet som fagorgan i dette foraet kan eller tar ordet slik at sånne åpenbare faktafeil og påstander blir imøtegått.

Foreningen Våre Rovdyr forventer, og håper at Klima- og miljødepartementet også forventer, at rovviltnemndenes medlemmer forholder seg til fakta og anerkjent forskning på rovviltområdet og ikke behandler vedtak med begrunnelser i myter og faktafeil. Dette bør i alle tilfeller følges videre opp.

Brudd med naturmangfoldloven

Hele grunnlaget i vedtaket er basert på innstillingen til sekretariatet hos Fylkesmannen. Selve faktagrunnlaget er ikke forandret etter at innstillingen blir forandret fra to til fem flokker. Dette er helt klart et brudd på selve grunnlaget for vedtaket, samt naturmangfoldloven § 9 om artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder.

Vedtaket er hjemlet i naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav c) om at felling kan gjennomføres for å ivareta allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller andre offentlige interesser av vesentlig betydning. Dette vedtaket kan ikke på ingen måte hjemles med en slik begrunnelse og er dermed lovstridig. Spesielt Kynna-flokken er en svært stabil familiegruppe som har eksistert i lengre tid. Revirområdet er godt kjent og holder til i et område med lav befolkningstetthet. Det finnes ingen forskning som sier at kjente ulveflokker står i veien for offentlige interesser av vesentlig betydning. Ulv i Norge utgjør ingen helse- eller sikkerhetsrisiko som ikke kan forbedres med økt kunnskap og kjennskap til ulvens atferd. Flere forskningsprosjekter kan vise til vellykkede prosjekt for å øke aksepten for rovdyr og reduserer grad av frykt. Dette er langvarige positive tiltak som bør prioriteres.

Rovviltnemndenes vedtak skal også ta hensyn til grupper i samfunnet som verdsetter rovdyr i naturen, og som øker livskvaliteten til de som bor der. Dette vedtaket gjenspeiler kun en tydelig negativ innstilling til ulvens eksistens i Norge. Rovdyrturisme er også en næringsvei

som kan være svært gunstig for distriktene. Familiegrupper av ulv kan derfor i så måte være med å bygge opp verdier av større offentlige interesse, altså motsatt av hele grunnlaget for å tillate skyting som en kortsiktig løsning. Ingen av de flokkene som omfattes av vedtaket er til hinder for ivaretagelse av allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller andre interesser av vesentlig betydning. Ingen ulveflokker kan felles med hjemmel i denne paragrafen, det finnes dokumentasjon eller forskning som viser til dette.

Strider med bestandsmålet

Det skrives videre i vedtaket at «det forventes en aktiv forvaltning av de revirhevdende parene, slik at konfliktnivået reduseres(...)». Dette er direkte motstridende med forskning som viser at lisensfelling ikke reduserer konfliktnivået og ikke reduserer aksepten for ulovlig jakt. Når myndighetene i landet tillater lovlig lisensjakt, reduserer dette altså ikke ulovlig jakt. Faktagrunnlaget er derfor direkte feil i vedtaket til rovviltnemndene.

Med bakgrunn i bestandsstatusen for vinteren 2019/2020, og vedtaket på å skyte hele fem familiegrupper av ulv i Norge, står man i reell fare for å ikke oppnå bestandsmålet. Hele vedtaket strider derfor med forutsetningene for politiske vedtatte mål i seg selv. Å skyte 32 ulv i Norge med en bestand på sist registrert 56 helnorske ulver er totalt uforvarsilig, med en bestand preget av innavl. Det er i tillegg flere av de registrerte revirhevdene ulvene hvor status er usikker for neste sesong. Dette tas det overhode ingen hensyn til i vedtaket og tar dermed ikke hensyn til naturmangfoldloven § 9 om samlet belastning. Bestanden står dermed i fare for å reduseres til under bestandsmålet og kan på ingen måte karakteriseres som levedyktig.

Ulvesonen forsvinner i praksis

Med dette vedtaket har ikke ulven lenger noe område i Norge hvor de kan leve i sine naturlige utbredelsesområder uten å bli utsatt for konstant forfølgelse og omfattende jakt. Vedtaket gir klare assosiasjoner til tider som miljønasjonen Norge helst ikke vil tilbake til eller kan være bekjent av. Den todelte målsettingen i rovviltforvaltningen skal altså også legge til rette for levedyktige rovviltbestander, noe dette vedtaket på ingen måte gjenspeiler. Vedtaket setter hele bestanden i risiko og øker risikoen for at bestandsmålet ikke blir nådd.

Ulvesonen har blitt kraftig redusert de siste 30 år og leveområdene til ulven i Norge har kun blitt innskrenket. Dette vedtaket er på ingen måte å legge til rette for levedyktige bestander av ulv, ei heller å øke sannsynligheten for at ulven ikke er kritisk truet i norsk fauna i årene som kommer.

Det er i tillegg fullstendig uforståelig hva rovviltnemndene mener under punkt 5 i vedtaket om genetisk viktige individ. Vedtaket sier at «for å ivareta genetisk viktig ulv anmoder rovviltnemndene av Deisjøreviret flyttes slik at det ikke opererer utenfor ulvesonen». Ulveflokker fungerer ikke slik at vi kan bestemme hvor de skal oppholde seg, eller at de skal

forholde seg til menneskelige grenser. Leveområder til ulv bestemmes ut ifra tilgang på hjortevilt, andre ulverevir og gjerne grad av menneskelig aktivitet. Det er ikke slik at vi kan flytte revir til de områdene vi helst synes passer best. Det er også helt uvisst hvor rovviltnemndene mener at denne ulveflokken skulle flyttes innad i ulvesonen. Til slutt innebærer også bedøvelse og flytting en risiko for død for ville ulver, sammen med de tvilsomme etiske faktorene en slik flytting ville krevd. Dette virker som et helt tilfeldig og en svært lite gjennomtenkt anmodning, som på ingen måte må tas til følge, men klart avvises.

Konklusjon

Foreningen Våre Rovdyr er helt tydelig på at dette vedtaket er lovstridig og bryter klart med naturmangfoldloven §§ 1, 5, 9 og forutsetningene i begrunnelsen til § 18 første ledd bokstav c). Det er på ingen måte bevis for at skyting av fem familiegrupper av ulv på hele 32 ulv vil verken senke konfliktnivået eller ivareta andre hensyn. Det er heller beviselig at lisensfelling vil redusere konfliktnivået da det aldri har vært så høye kvoter som nå, samtidig som konfliktnivået også øker. Rovviltnemndenes mandat og rolle i rovviltforvaltningen fungerer ikke konfliktdempende, og det er på høy tid at organiseringen av det regionale nivået forandres.

Vedtaket øker risikoen drastisk for at bestandsmålet for ulv ikke nås, og bryter dermed med vedtatte politiske retningslinjer for lisensjakt på ulv. Ulv er totalfredet i Norge og lisensfelling bør ikke forekomme når bestanden av ulv er kategorisert som kritisk truet i norsk fauna. Foreningen Våre Rovdyr anbefaler derfor på det sterkeste at vedtaket forandres og blir erklært ulovlig. Samtidig vil Foreningen Våre Rovdyr bemerke at det er forunderlig at rovviltnemndene fortsatt har opprettholdt myndighet for lisensfellingskvoter når det foregår rettssaker som skal avgjøre lovligheten av akkurat slike vedtak.

Vennlig hilsen,

Ingvild Elise Ihle

Daglig leder/Foreningen Våre Rovdyr

ii@fvr.no